

ਐਸਐਸ ਨਿੱਝਰ ਅਤੇ ਜੇਐਸ ਨਾਰੰਗ ਜੇ.ਜੇ

ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿਸ਼ਵਜਯੋਤੀ ਟ੍ਰੇਡਿੰਗ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ -

ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2004 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 16298

14 ਅਕਤੂਬਰ 2004

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਅਨੁਛੇਦ. 226 — ਸਰਕਾਰ, ਸਾਲਾਨਾ ਰੇਟ ਕੰਟਰੋਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ AC ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਪਾਈਪਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਟੈਂਡਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ—ਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਟੈਂਡਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰੇਟ ਕੰਟਰੋਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ SSI ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਰੇਟ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿਚ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਸ਼ਰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਪਲਾਇਰ/ਵਪਾਰੀਆਂ - ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਸਪਲਾਇਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ - ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਤਰਕਹੀਣ ਹੈ - ਰੱਖੀ ਗਈ, ਨਹੀਂ - ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤ ਨਾ ਤਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤਰਕਹੀਣ ਹੈ। - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪੂਰੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ, ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀਆਂ SSI ਯੂਨਿਟਾਂ/ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਰਜੀਹੀ ਧਾਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਨੀਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 9 ਸਿਰਫ ਉਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਨਮਾਨੀ, ਤਰਕਹੀਣ ਹੈ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦਜ਼ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਡੇਡਸਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਤਰਜੀਹ SSI ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। SSI ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੂਜੀ ਤਰਜੀਹ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸਪਲਾਇਰਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਐਸਐਸਆਈ ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਤਰਜੀਹ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤਰਕਹੀਣ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੯)

ਏ ਕੇ ਚੋਪੜਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਅਸ਼ੀਸ਼ ਚੋਪੜਾ, ਸੀ.

ਨਿਰਣਾ

(1) ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਪਰ-ਬੁੱਕ ਨੂੰ ਘੋਖਿਆ ਹੈ।

(2) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 2004 ਦੇ ਰੇਟ ਕੰਟਰੋਲ ਮਿਤੀ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 2004 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-6) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਇੰਡੋਰਸਮੈਂਟ ਨੰਬਰ 13796-895 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੰਬਰ 9 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਦਰਾਂ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਨੰਬਰ 7/2003/2004 ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(3) **ਰਮਨਾ ਦਯਾਰਾਮ ਸ਼ੈਟੀ ਬਨਾਮ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਏਅਰਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ (1) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ:-ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਪਣੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਕੀ ਹਨ? ਕੀ ਰਾਜ ਆਪਣੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਈਸੀ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਚੁਣਦਾ ਹੈ? ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਕੀ ਹਨ? ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ:-

11) ਅੱਜ ਸਰਕਾਰ, ਇੱਕ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੇਂਟ ਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਟਰ ਅਤੇ ਡਿਸਪੈਂਸਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੇ ਠੇਕੇ, ਲਾਇਸੈਂਸ, ਕੋਟੇ, ਖਣਿਜ ਅਧਿਕਾਰ ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੌਲਤ, ਪੈਸਾ, ਲਾਭ, ਸੇਵਾਵਾਂ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਕੋਟੇ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ

ਦੌਲਤ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਰੂਪ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਡੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਰੈਚੁਟੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਜ ਰੋਕ ਸਕੇ, ਗ੍ਰਾਂਟਰ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕੇ? ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ (1) AIR 1979 SC 1628

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਨਵੀਂ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦੌਲਤ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸਰਕਾਰੀ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹਿੱਤਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਬਣਾ ਕੇ, ਬਲਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵੱਡੇ ਗਰਾਂਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਸੀਮਤ/ਸੰਰਚਨਾ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਅਸੀਮਤ ਨਹੀਂ

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਮਨਮਾਨੀ ਵਿਵੇਕ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਡੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ।

- 12) ਅਸੀਂ V. ਪੁੰਨਨ ਥਾਮਸ ਬਨਾਮ ਕੋਰਲਾ ਏਆਈਆਰ 1969 ਕੇਰ 81 (ਐਫਬੀ) ਵਿੱਚ ਮੈਥਿਊ, ਜੇ, ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ: 'ਉਹ ਸਰਕਾਰ, ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿੰਨੀ ਸੁਤੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। . ਇਸਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਸਰਕਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਮਹੂਰੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹੇਗੀ। ਇੱਕ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਨਜਿੱਠੇਗੀ।"

ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਡੀਲ ਕਰੇਗੀ, ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵੱਡੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਹ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੱਡੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।

“ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਜਮਹੂਰੀ ਰੂਪ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਤੱਤ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

4)) ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਇਹ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਐਨਆਈਟੀ ਅਤੇ ਰੇਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ, ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਰ ਸਖੇਪ ਵਿੱਚ।

5)) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ AC ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਪਾਈਪਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1, 3 ਅਤੇ 4 ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਪਾਈਪਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਨੇ ਟੈਂਡਰ ਨੋਟਿਸ ਨੰਬਰ ਦੁਆਰਾ ਟੈਂਡਰ (ਫੋਟੋ “NIT” ਲਈ) ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। 7/2003/2004, IS-1592-2003 (ਚੌਥੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ IS-1592-2003 (ਚੌਥੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਰਕ ਕੀਤੇ AC ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਪਾਈਪਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ IS ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਰਕ ਕੀਤੇ ਰਬੜ ਦੇ ਰਿੰਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲ AC ਕਪਲਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰੋ: 5382-195 (ਪਹਿਲੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ) (ਸੋਧ ਨੰ. 1) (ਮੁੜ-ਪੁਸ਼ਟੀ-1998) ਰਾਈਪ-3, ਨਵੀਨਤਮ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, IS 1592-2003 (ਚੌਥੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ) ਮਿਆਦ ਦੀ ਧਾਰਾ 4.2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੀਣ ਯੋਗ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ। 6 ਅਕਤੂਬਰ, 2004 ਤੋਂ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 2005) ਸਾਲਾਨਾ ਦਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। NIT ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 17 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:-

“17. ਕੀਮਤ ਤਰਜੀਹ:

ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 10 ਤੋਂ 12 (ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤੀ ਸ਼ੀਟ ਨਾਲ ਨੱਥੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕੀਮਤ ਤਰਜੀਹ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 7 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀਆਂ SSI ਯੂਨਿਟਾਂ/ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਵਸਤੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਾਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰਕ ਉਤਪਾਦਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਟੈਂਡਰਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੀਮਤ ਤਰਜੀਹ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਟੈਂਡਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਅਤੇ ਰੇਟ ਦਾ ਠੋਕਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਪਲਾਇਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਸਾਰੀਆਂ ਫਰਮਾਂ ਲਈ ਇਕਸਾਰ ਦਰ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 11 ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"11. ਸਪਲਾਈ ਫਰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ "ਏ" ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਆਓ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਓ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਰਮ ਮਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਕਰੇਗੀ

ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਆਰਡਰ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ। ਉਹ ਇਸ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਤਿਮਾਹੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਵੀ ਭੇਜਣਗੇ।"

(7) ਹਾਲਾਂਕਿ ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕੀਮਤ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰੇਟ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 9 ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"9. ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀਆਂ SSI ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਰਾਜ ਦੀਆਂ SSI ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਿਰ ਦੂਸਰੀ ਤਰਜੀਹ ਪੰਜਾਬ ਅਧਾਰਤ ਸਪਲਾਇਰਾਂ/ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਐਸਐਸਆਈ ਯੂਨਿਟਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਸਮਰੱਥਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਬਾਹਰੀ ਐਸਐਸਆਈ ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(8) ਮਿਸਟਰ ਏ ਕੇ ਚੋਪੜਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਪਲਾਇਰਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 11 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਪਲਾਈ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ "ਪਹਿਲਾਂ ਆਓ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਓ" ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 9 ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਸਪਲਾਇਰਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 9 ਕਿਸੇ ਨੀਤੀ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਸਰਕੂਲਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਦਾਇਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ NIT ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਐਨਆਈਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਹਦਾਇਤ ਮਨਮਾਨੀ, ਤਰਕਹੀਣ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ

ਨਿਰਮਾਤਾ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ "ਦਰਜੀ-ਬਣਾਇਆ" ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹਦਾਇਤ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਰੋਟ ਕੰਟਰੈਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਏ ਕੇ ਚੋਪੜਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਫਰਮ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ. ਨੰਬਰ 22 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ SSI ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਨੰ. 22 'ਤੇ ਸਪਲਾਇਰ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਨੰ. 20 ਅਤੇ 21 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋ ਸਪਲਾਇਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੋਰ 24 ਸਪਲਾਇਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਏਰੂਸੀਅਨ ਇਕੁਇਪਮੈਂਟ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਬਨਾਰਸ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2), (2) ਏਆਈਆਰ 1975 ਐਸਸੀ 266 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਰੋੜਾ ਬਨਾਰਸ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਅਤੇ ਪੰਦਰ ਸਟੀਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਗਣੇਸ਼ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (4)।

(9) ਪੂਰੇ* ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਟੈਂਡਰ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ, ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀਆਂ SSI ਯੂਨਿਟਾਂ/ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਰਜੀਹੀ ਧਾਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਨੀਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 9 ਸਿਰਫ ਉਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਨਮਾਨੀ, ਤਰਕਹੀਣ ਹੈ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦਜ਼ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਤਰਜੀਹ SSI ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। SSI ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੂਜੀ ਤਰਜੀਹ ਪੰਜਾਬ ਸਥਿਤ ਸਪਲਾਇਰਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਐਸਐਸਆਈ ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਤਰਜੀਹ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤਰਕਹੀਣ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। **ਏ ਕੇ ਮਿੱਠੀਬੋਰਵਾਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਨੂੰ ਬਲੈਕਲਿਸਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਪੇਟੀਟੋਇਨਰਾਂ ਨੂੰ ਬਲੈਕਲਿਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪੂਰੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। **ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਰੋੜਾ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਾਜ਼-ਸਾਮਾਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਤਰਜੀਹ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਅਨਡਿਟੈਕਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ 10% ਕੀਮਤ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਐਸਐਸਆਈ ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੂੰ ਕੀਮਤ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੋਟ ਦਾ ਠੇਕਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ > ਐਨਆਈਟੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਜਾਂ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਚੋਪੜਾ ਦੁਆਰਾ

ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਏਆਈਆਰ 1986 ਐਸਸੀ 1527

(4) (1991)3 SCC 273

(10) ਪੈਦਾਰ ਸਟੀਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੁਪੈਰਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਟੈਂਡਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਨੁਕਸਦਾਰ ਦੱਸ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ, ਇਸ ਲਈ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। 15.00 ਲੱਖ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 50,000 ਬਤੌਰ ਬਿਆਨਾ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੁਕਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦਾ ਚੈੱਕ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:-

“6 ਆਮ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਂਡਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਹਰੇਕ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਥੋੜੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੀ ਤਕਨੀਕੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਟੈਂਡਰ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਜੋ ਸ਼ਰਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਟੈਂਡਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਸਖਤ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪਾਲਣਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ।

(11) ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਸ਼੍ਰੀ ਚੋਪੜਾ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦੇ। ਦਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 9 ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ NIT ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 17 ਦੇ ਅੱਗੇ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਅਸੀਂ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਚੋਪੜਾ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 9 ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰੇਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 11 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 11 ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦੀ। "ਪਹਿਲਾਂ ਆਓ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਓ" ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਪਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਸਪਲਾਇਰਾਂ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਸ ਫਰਮ ਨਾਲ ਆਰਡਰ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਛੁਕ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਨ। ਇਰਾਦਾ, ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਲਈ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਪਲਾਇਰਾਂ ਤੋਂ। ਸਪਲਾਇਰਾਂ ਨਾਲ ਆਰਡਰ ਦੇਣ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ

ਨਾਲ ਹਿੰਸਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਵਿਕ ਅਰਥ ਦੇ ਕੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਪਲਾਈ ਫਰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ A ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਪਲਾਈਆਂ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਛੁੱਕ ਖਰੀਦਦਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਨੁਸਾਰੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦਜ਼ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਪਲਾਈਆਂ ਦਾ ਮਿਤੀ-ਵਾਰ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖੇਗੀ। ਤਿਮਾਰੀ, ਭੇਜੀ ਗਈ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਸਹਾਇਕ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਵਿਚਕਾਰ ਬਾਈਡਿੰਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਪਲਾਈਆਂ ਦੀ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਸਪਲਾਈ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰਤੀਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਆਰਡਰ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਕੋਈ ਅਨੁਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਾਮਨਾ ਦਯਾਰਾਮ ਸ਼ੈਟੀ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਵਾਜਬਤਾ" ਦੇ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਨਕੀ ਜਾਂ ਮਨਘੜਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰਾਜ ਨੀਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਗਠਜੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(12) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ writ p ਵਿੱਚ ਗੁਣ* ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ